SMI. D. N.

D. CLEMENTIS PP. VIII.

Pro

Ordine S. Baſilij Breve, & Decreta reformationis.

In quo Monaſteria S. Baſilij Eremi del Tardon, & S. Antonij de Valle de Galliguillos ab alijs Monaſterijs Provinciæ Hiſpaniarũ eiuſdem Ordinis ſeparantur, & in unam Congregationem reformatam veræ, & primitivæ Regulæ S. Baſilij obſervantiæ deputantur: cum eiuſdem Regulæ declaratione, & interpretatione.

Necnon ſecundum Eccleſiæ Latinæ ritum, & Occidentis Regionis mores diſpenſatione, ſeu modificatione ad illos Monachos, qui ſpiritu Dei ducti, voluerint Regulam ſtrictius obſervare.

HISPALI

Ex typographia Franciſci de Lyra.

M.DC. XXVI.

4

y defe
mẽnt
tante
trá Fe

Fr

M

Fr.

Lec

Fra

Fr.

Lec

CLEMENS
PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

ALtiſsimi diſpoſitione, cuiꝰ inſcrutabili providentia ordinationem ſuſcipiunt univerſa, ad apoſtolicæ dignitatis apicem, licèt immeriti ſublimati, ad ea ſolicitè ſemper intendimus, per quæ Religioſorum ſtatui, paci, & tranquillitati opportunè cōſulitur. In his verò, quæ ad primitivæ Sanctorum Patrum Religionis, inſtitutorum, Regulæ, obſervantiam aliquatenus collapſam, ſeu perturbatam in priſtinum reſtituendā pertinent, auctoritatem noſtram libēter interponimus prout in Domino ſalubriter conſpicimus expedire.

Sanè cum fęl. rec. Gregorius XIII. Prędeceſſor noſter, duo Eremitoria, alterū Eremi del Tardon Cordubeñ alterū Vallis de Galliguillos Hiſpaleñ Diœceſis, ambo fundata à Mattheo quodam de la fonte de Almiruete Toletanæ Dioc. qui cū quibuſdam ſocijs Deo placere, & Sanctorum Patrū in ſolitudinibus errātiū, vivendi inſtitutū imitari cupientibus, ad illa ſe receperat: ibiq; omnes divinæ dediti contemplationi, proprio labore victum parantes, pauperem vitam ducebāt: vilibuſq; & aſperrimis veſtibꝰ corpus domantes, neq; eleemoſynas petierunt, neq; oblatas receperunt; in Monaſteria Ordinis S. Baſilij Magni erexiſſet; ac illa cū alio Monaſterio S. Mariæ de Oviedo Giēnen. Dioc. à fęl. rec. Pij IIII. prius erecto, in unam Provinciam S. Baſilij Hiſpaniarum nuncupādam, necnō aliis Monaſteriis in Hiſpaniarū Regnis in poſterū conſtruen. (ut de facto in Regnis Caſtellæ, & in Bœtica Regione poſtea erecta fuere) univiſſet; Atq; ſub obedientia futuri Abba-

[Margin:] eremitoria ...i del Tar- & vallis de ...guillos, à ...theo funda- Monaſteria

[Margin:] Ordinis S. Baſilij, Gregorius XIII. traxerat.

[Margin:] Ac illa cū alio Monaſterio de Oviedo, & alijs poſtea in Regnis Hiſp. fundandis univerat.

Et ſub obedictia futuri in Italia Generalis ſubiecerat.

tis Monachorum in Italia exiſtentium Generalis, incorporaſſet, aliaq; plurima ſtatuiſſet, prout in Literis ab ipſo datis Anno Incarnationis Dominicæ Milleſimo quingēteſimo ſeptuageſimo ſeptimo octavo Kal. Iulij, Pontificatus ſui Anno ſexto, plenius cōtinetur.

Ex tali unione cōtentiones exortæ.

Cumq; ex dicta unione multæ contentiones inter dictæ Provinciæ Monachos ſuper modo vivēdi exortæ fuiſſent: propterea quod omnia alia Monaſteria illis duobus à dicto Mattheo fundatis unita, ex eleemoſynis, licet nōnulla partim ex ipſis, partim ex induſtria, victitarēt. Multiſq;

Ad illas ſedandas Viſitatores Apoſtolici miſsi nullus ſedaverat.

ad tales contentiones ſedandas Viſitatoribus, & Reformatoribus Apoſtolicis per Nuncios noſtros miſsis, nullus unquam eas omnino ſedaverit, neq; dictum Inſtitutum S. Baſilij de laborando manibus, & nō petēdis eleemoſinis in aliis Monaſteriis potuerit omnino introducere. Cum

In Monaſterio Vallis de Galliguillos inſtitutū laborandi deferbuerat.

imo in uno illorū duorū de Valle de Galleguillos nuncupato, mutatis ad illud aliorum Monaſteriorum Monachis, & Prælatis, necnon ſuffragiis Monachorum laicorum, qui illa fundaverāt, in univerſū ſublatis pro magna parte, quidam ex dictis Viſitatoribus fecerit deferbere.

Laici fuer[unt] fundatores.

Quod idē in alio del Tardon contigiſſet, niſi divino auxilio, & piorum Monachorum induſtria tueretur, ſicut hodie noſtris ad id litteris anno 1599. die 13 Decembris Pontificatus Noſtri Anno octavo datis, quibus ſub excōmunicationis, & aliis pœnis, ne dicti Monaſterii inſtitutum de labore manuū impediri, neq; Monachi ad illud neceſſarii ab ipſo auferri, ſeu alii introduci poſsint, interdiximus, inviolabiliter tuetur, & conſervatur.

In Monaſt[erio] del Tardon [inſti]tutum labo[ris] conſervatur [lit]teris Apoſtol[icis] tuetur.

Cum præterea ultimus ex dictis Reformatorib⁹ à noſtris Nunciis miſsis Epiſcopus Corduben. non ſolum dictum inſtitutū, ſed & reliquam Monaſticam diſciplinam magna ex parte in aliis Monaſteriis labefactatam, necnō multos pios Monachos, qui illam quantum commodè poſsint, optabant reſtituere, comperiſſet: non ſolum dictum Monaſterium del Tardon, quod

Vltima refo[rma]tio Epiſcopi [Cor]duben.

quod Regulis S. Baſilii magis ſemper adhæſit, ſed & alia duo aſsignavit, in quã ſe reciperent, qui quaſdam ab ipſo cõditas ſtrictiores, quã anteà, cõſtitutiones voluiſſent obſervare. Quæ quidem Conſtitutiones cum bo. mem. Iulio Antonio Cardinali S. Severinæ nũcupato, pro tũc eiuſdem Ordinis apud Nos, & Apoſtolicam ſedem Protectori minimè probarẽtur, ijſdem reciſis, alias novas conſtituit, quas à Nobis, & Apoſtolica ſede petiit cõfirmari, ſicut de facto confirmavimus, prout ex noſtris literis ad id datis, die undecima Februarij 1602. Pontificatus Noſtri Anno Vndecimo latius apparebit. Quarum executionẽ cum multis alijs poteſtatibus, & facultatibus Ven. fratri noſtro Sãctio Epiſcopo Giennen. commiſimus, prout ẽt in literis ad ipſum eadem die datis plenius cõtinetur. Poſtea verò cũ ipſe Epiſcopus, ſicut ex illius literis accepimus ſuper dictis Conſtitutionibus exequendis cum Monachis multis dictæ Provinciæ tractaſſet, ferè oẽs iidẽ

...reformatio ...dinali Pro- ...ori non pla- ...uat.

...a Protecto- ...onſtituta.

...cutio Epiſ- ...Giennen. cõ- ...ſa.

...ſcopus Gien ...ante execu- ...ẽ reſcribit.

...onachos ferè ...nes contradi- ...ſe.

contradixere, atq; de aliquibus principalioribus (præcipuè qua parte Monacis laicis ſuffragia, & præcedentiæ locorũ concedebantur: quaq; veſtitum ex ſaial, & excalciatos pedes in aliquib⁹ domibus deferri, necnon eleemoſynas petere, confeſsiones ſecularium audire, & Verbũ Dei ~~extra~~ proprias Eccleſias omnes prædicare prohibebantur) ſuper quibus à nobis diſpenſari, & contraria conſtitui, ac ſuper aliis omnibus facultatẽ diſpenſandi dicto Epiſcopo committi poſtularunt. Nos igitur attendẽtes eos Monachos, qui talia petunt nullatenus in vocatione Monachalis Regulæ S. Baſilij, qua vocati ſunt velle permanere, ſed ſub dictæ Regulæ Monachalis profeſsione Mendicantium inſtitutũ ſequi, & ita in alienã ſegetem (cũ Dominus non miſerit eos) falcem mittere, deſiderare; cupienteſq; atq; noſtra Paterna, Paſtoraliq; cura affectantes S. Baſilij regulam cũ ſuo laudabili de labore manuum inſtituto in ſua propria, & primitiva Sanctorum Patrum obſervã-

Super quibus diſpenſatio petebatur.

Summus Pontifex aliter decernit.

Deſiderat Regulam cum laborã di inſtituto obſervari.

tia ſtabiliri, & perpetuo cóſervari: peritorum in hac parte, virorũ uſi opera, dictas Cóſtitutiones, iterũ ſatis maturè examinavimus, eaſdéq; non ad mendicantiũ, ut petebatur, ſed ad verũ Regulæ S.Baſilii, vitæ cótéplativæ, & Monachalis, laboriſq; manuum inſtitutũ, (quaten⁹ his téporibus noſtris Occidétis Regionibus, & Eccleſiæ latinæ moribus, cógruit) cótéperavimus, reduxim⁹, & emendavimus.

Conſtitutiones à protectore factas iterũ examinat, magiſq; ad regulam reducit.

At tentis Occidentis Eccleſiæ moribus, & ritu cótemperat.

Et in primis, ut tãdẽ dictis cótentionibus ſuper modo vivédi ex ſupradicta unione exortas, finẽ imponamus, dicta duo Monaſteria S. Baſilii Eremi del Tardó, & S.Antonii Vallis de Galliguillos, à dicto Mattheo cũ tali de labore manuum inſtituto, & cũ multis imò ferè omnibus Monachis Laicis iuxta primęvum S.Baſil i inſtitutũ, fundata: in Monaſteria reformationis, & veræ (ut prædiximus) Regulę obſervãtię deputamus, cóſtituimus, & ſeparamus;

Vnionem à Gregorio XIII. ut ſupra factam revocat, & dicta duo Monaſteria in unam ſeparatã Provinciam, ſeu Congregationem reformatam deputat.

Ad quæ ſe recipiát omnes quotquot in dicta Provincia, Monachi, zelo Dei, & Spiritu Sãcto ducti, tãti Patriarchæ præcepta, & inſtituta deſiderãt obſervare. Quæ iuxta ſequentes Cóſtitutiones iubemus in omnibus, & per omnia practicari.

Ad eos Monachos, qui voluerint Regulã pr[illegible] mitivam obſ[illegible]vare.

Conſtitutiones Reformationis.

SAcroſancti Cóc. Trid. de Regularũ reformatione veſtigiis inhærentes, ut Monachi S.Baſilii ad Regulã, quã profeſsi ſunt, vitã inſtituãt, & cóponant, atq; in primis, quæ ad ſuæ profeſsionis perfectionẽ veluti obedientiæ, paupertatis, & caſtitatis, ac alia ſuæ Religionis peculiaria vota, & pręcepta, necnó ad cómunem vitã, victũ, & veſtitum cócernentia fideliter obſervẽt: in primis declaramus D.Baſilii inſtitutũ Monachale eſſe, & nó ſolum cum cæteris in tribus ſubſtãtialibus votis cóvenire, ſed etiã peculiaria præcepta ſuã eſſentiam concernentia quædam habere, quorũ præcipua duo ſunt, alterum in oratione, alterũ in manuũ, laborib⁹ ad neceſſaria cóparãda exercitatio, quibus etiã alia accedunt ad cómunẽ vitã, victum, & veſtitũ cócernen

Seſſ. 25. de Regularibus c. 1.

De inſtitutio[illegible] bus Monach[illegible] ſerm. 1.

Cóſtit. Monaſ[illegible] c. 2. regul Fuſ[illegible] 37.

cernentia, de quorũ omnium, & ſingulorũ reformatione agendum eſt.

De vita communi. Cap. I.

ad Timoth. c. 1
Inſtit. Monaſt.
aliàs 9.

QVoniã autẽ finis pręcepti charitas eſt, præcipim⁹, ut omnes Monachi in præſenti reformatione, charitatem, & cõmunem cõſimilẽq; vitã in omnibus obſervẽt iuxta Regulã, quã profeſſi ſunt, & Monaſtica inſtituta, tã in oratione, Choro, & labore, quam in cibis, veſtimentis, calceamentis, & reliqua Regularis diſciplinæ obſervãtia. Vnuſquiſq; tamẽ iuxta officiu, & vocationẽ ſuã, in ordinẽ ad unã cõſimilẽ, perfectiſsimãq; communitatem, & charitatem.

De numero Monachorum. Cap. II.

libet mo-
io debẽt eſ
minus 24.
ibi.

QVæ quidem vita cõmunis, & Regularis obſervãtia, ut rectius, & ſtricti⁹ inter multos poſſit obſervari; Volumus, ut omnes Cõventus, numeroſam Monachorum multitudinẽ habere procurent, nec in unoquoq; Monaſterio minor vigintiquatuor Monachorum numerus haberi poſsit. Cũ autem tẽpore D. Baſilii paucisſimi fuiſſent Sacerdotes, imò ferè omnes Laici extiterint, excepto Abbate, qui etiã aliquãdo Laicus fuiſſe reperitur, & ita omnes cõmuniter pſallerẽt, quod noſtris temporibus propter maiorẽ intelligendi nũc Latinã, quã tũc Græcã linguã difficultatem, maioreq; officii Romani in Choro prolixitatẽ, fieri nõ poteſt: mediã, & noſtris temporibus congruentiorem viam ſequentes, licet maiorem, & principaliorem partem Monachorũ, ex Laicis eſſe velimus, prout per præſentes volumus, & ordinamus: ſufficientes tamen Choriſtas, & Sacerdotes ad Chori, & Divinorum Officiorum miniſteria, haberi permittimus, ut ita alii aliorum opera adiuventur. Choriſtæ quidem, qui magis in Choro, & ſpiritualibus occupantur à laboribus non quidem omnino, ſed pro Chori, & neceſſarii cult⁹ divini frequẽtatione Prælati arbitrio aliquantulũ rele-

Ita ex multis Patribus adnotavit illuſtriſ. Cardi. Bellarminus, pręcipuè ex S. Hieronymo in Epiſt. ad Euſtochiũ de virginit. S. Chriſoſtomo in lib. cõtra vituperatores vitæ Monaſticæ. S. Auguſtin de moribus Eccleſiæ. Io. Caſsiano de inſtitutis renunciantium.

vandi Laicos, in ſpiritua
libus adiuvabunt, Laici
verò, qui magis à Choro,
& ſpiritualibus relevan-
tur manuũ operibus, &
laborib⁹ plus dediti Cho
riſtas Fratres in tempora
libus pro parte etiã adiu
vabunt, atq; ita in chari-
tate alter alterius onera
portantes, legem Domi-
ni adimplebunt.

De Oratione, & Choro. Cap. III.

Reg. Fuſ. ca. 37. & de inſtitutionibus Monachorum ſerm. 1.

OMnes verò tã Lai-
ci, quã Choriſtæ me
dia nocte ad confitendũ
Dño ſurgent, quo tempo
re Matutinum Officium
cum Laudibus Choriſtæ
recitabũt, diluculo verò
in ipſo diei crepuſculo,
vel paulò ante, maximè
hyemis tẽpore; omnes,
tàm Laici, quã Choriſtæ
per ſingulos dies pariter
ad orationẽ conſurgent,
& in Choro congregati
per dimidiam ſaltem ho
ram orationem mentalẽ
habebũt, ut primi animi
motus Domino conſecre
tur, & in ipſius obſequiũ
omnes diei dirigãtur ac
tiones: oratione exple-
ta, dũ Choriſtæ recitant
Primã, Laici Miſſam au-
diant, quã Tertia à Cho-
riſtis recitãda ſequatur,
cui ẽt Laici omnes iux-
ta D. Baſilii præceptum,
intereſſe debent, & his
finitis, unuſquiſq; ad op⁹
ſuum exhibit. Choriſtæ
verò ſtatutis ab Eccleſia
tẽporibus ad Chorũ Ro
manũ Officium, & reli-
quas horas canonicas ſẽ
per clarè, diſtinctè, & de
votè recitaturi accedẽt,
quas nec omnes, nec illa
rum quãlibet cantabũt,
exceptis diebus feſtivis,
quibus ab opere in Reli-
gione ceſſari ſolet, idq;
minimè cantu figurato,
ſeu aliquo alio arte ad
diſcendo, ſed modeſta,
pariq; voce aliquantum
elatiori cantare conſueſ
cent: Tempore antè Cõ-
pletorii omnes iterũ, &
Laici, & Choriſtæ in Cho
ro cõgregabuntur. Quo
finito, per dimidiam ſal-
tem horã iterũ orationẽ
habebunt, in qua conſ-
cientiã ſuã quiſq; exami
nabit, Reliquis verò ora
tionis tẽporibus, Laici
ubicunq; fuerint, ibidẽ
orabunt. Miſſæ verò ſo-
lũ ſimiliter feſtivis die-
bus regulariter cantabũ
tur, reliquis tamen omni
cum devotione celebrẽ
tur, quòd ut Sacerdotes
melius faciãt, eoſdem à
Matutino tẽpore, uſq; ad
pran-

d. c. 37. Vnde c[…] ligitur quod […] alias horas […] Choro nõ con[…] niebant, exc[…] tis diebus fe[…] vis, & ita Ill[…] triſsimus Bel[…] minus ex Do[…] ribus, ut ſup[…]

prandiũ ſolũmodo à ma nuum laboribus excuſamus. Ne autem cõtra S. Baſilium ob pſalmodiæ ſimulationem, & Officii prolixitatem, labor manuum aliquatenus fugiatur, in Choro nihil aliud recitari volumus, quam quod ex Breviario Romano Sacerdotes communiter ex præcepto, extra Chorum tenentur recitare, quòd ob dicti laboris rationem, Apoſtolica benignitate indulgemus.

De labore manuũ.

Cap. IV.

QVerẽdi victus ſolercia (ut verba S. Baſilii de inſtitutionib⁹ Monachorum ſermone primo referamus) his, qui in huiuſmodi vitæ genere degant, ea maximè cõveniens iudicãda eſt, quæ præſcripta eſt ab Apoſtolo, nimirũ, ut manibus laborãtes, panem ſuũ honeſtè manducẽt. Ex quo, & aliis dicti Patris locis, declaramus, *Regul. Fuſ. 37. 42. & 53. Conſtit. Monaſticarũ cap. 4. aliàs 5.* Monachos Sancti Baſilii ex peculiari ſuæ regulæ inſtituto, ad victũ manibus propriis parãdũ ſaltem in cõmuni teneri. Atq; ita iuxta præſentis reformationis ſtatuta iubemus obſervari, in illis artibus, quas etiam S. Baſilius cõcedit, præcipuè, *Reg. Fuſ. 38.* quæ intra domũ exerceri poſſunt, velut texẽdi, plectendi, ſuendi, farciẽdi, ac aliis ſecundũ locorum, & temporũ exigentiam; Cũ autẽ S. Baſilius agriculturam, quia ea facillimè res ad uſum neceſſariæ haberi poſſunt, *Ibidem.* concedat, modo ea, neq; à vicinis, neq; ab accolis tumultus afferat, aut turbas; Nos eandem ad frumentum, vinũ, mel, oleũ, & cæteros agri fructus comparandos permittimus, Monachos tamẽ in Dño exhortamur, ut dictas S. Baſilii cõditiones circa vicinorũ, & accolarũ tumultus, & turbas, atq; Monachorũ diſtractiones, obſervẽt, & quãtum fieri poſsit intra domum ſe exerceãt, ut ita verè (ut aiũt) recollecti dici poſsint. *Conſtit. Monaſticarum c. 5. aliàs 6. & clarius ſer. 1. inſtit. monach.*

De eſu Carnium

Cap. V.

EſUm carnium nõ omnino prohibemus, ſiquidem nec S. Baſilius expreſſè prohibet, quia tamen illas ad cõdimentum tantummodo videtur

Conſtit. Monaſtica cap. 25. aliàs 26.

tur concedere. Nos eaſdem diebus Dominicis, & tertiis, & quintis feriis nõ ad guſtũ oblectãdum, ſed vires, & valitudinem conſervandũ, extra Adventum, Quadrageſimã, & dies ab Eccleſia prohibitos, idq; ſemel in die tãtũmodo in meridiana cõmeſtione, permittimus: poterit tamen Superior ex cauſa circa dierum rationem, cũ particularibus diſpẽſare: nullo tamen modo cũ omnibus in cõmuni.

De veſtitu, calciamento, & zona.

Cap. VI.

Omnia ex c. 22. reg. Fuſ.

PRæcipimus quoq; ut omnes Monachi tam Choriſtæ, quã Laici eodẽ veſtitu, & habitu induãtur, omneſq; ſimilibus calceis, ex vili corio confectis, pedibus undequaq; coopertis, calceati incedant. Quoniam tamen forma habitus à D. Baſilio expreſſa non reperitur, ne amplius poſſit variari, definimus, quod debent in primis geſtare tunicã clauſam zona pellicea, ſive ex corio nigro præcinctam, à collo ad talos uſq; dimiſſam, cuius fimbriæ ſexdecim, manicę verò, quæ latiores triũ palmorum circuitũ nõ excedant. Inſuper caputiũ, ſive cuculla, quæ caput cõtegat, & ad collũ cum patientia, ſive ſcapulari ſarciatur, & adunetur, quæ patientia duorũ tamẽ palmorũ latitudine à fronte, & à tergo defluens, priuſquã tunica per quatuor digitos finiatur: à fronte tamen, ſive ante pectus ex caputio ſuper ſcapulari pars nulla pẽdeat: à tergo verò in ſolitã punctã eat. Deinde mantũ ſine colari, plicis, vel elegantia, ante collũ ligatũ, cuius longitudo priuſquã ſcapulare per quatuor digitos finiatur. Materia autẽ totius ſupradicti exterioris veſtitus ſit vilis, craſſa, & omniũ infima, ut iubet D. Baſili⁹; Declaramus tamẽ laneã eſſe debere, qualis in Hiſpania reperitur, quæ ibidẽ vocatur Saial, ex quo neceſſario confici iubemus. Cum verò idem Sãctus Pater veſtitũ alium ad forẽſem oſtentationem, alium ad domeſticum uſum partũ, itemq; ad diurnum alium, aliũ ad nocturnum tempus diſtributum, Monachos habe-

Epiſtola 1. ad Greg. Theolog. ibi calceus vilis quidẽ ſit pretij, verũ, qui uſum ſui citra defectũ ſuppleat Reg. Brev. 50. 70. 86 167.

Eodem c. 22.

habere expreſſè prohibeat, nos iuxta ipſius mẽtẽ, omne à ſupra expreſſo diverſum exterioris veſtimenti genus, quale eſt illud, quod apud Benedictinos cuculla, & Hiſpane cogulla, vocari ſolet, qua regulæ S. Baſilii manifeſte contrariatur, ſeu aliam quãvis formam, vel materiam, omnimodo prohibemus.

De vitãdis ijs, quæ poſſunt inſtitutum impedire. Cap. VII.

leemoſynas pe-
re adeo mona-
is nõ licebat,
ſit de recipien
illis in caſu
ceſsitatis du-
iarent. Reg.
u. 284.
ltarum litte-
um ſtudia Ba
s reſpuit Re
breu. 235.
Hoc proprium
Prælatorũ
Regul. bre.
quia tamen
bernij occu
ones ſæpiſsi-
non poſſunt,
conſtituitur
continuus
tator, ſcili

CVm D. Baſilii inſtitutum Monaſticum ſit, quidquid ipſius quietem, & tranquilitatẽ impedire poteſt, aut perturbare, veluti eleemoſynas petere, confeſsiones ſeculariũ audire, verbum Dei populo prædicare, Collegia ad Philoſophiam, vel Theologiã, ſeu alias ſcientias addiſcendas habere, ſeu Religioſos ad univerſitates ſtudiorum cauſa mittere, omnino prohibemꝰ. Ne iſtarum rerũ ſtudio dediti laudabile manuũ labori inſtitutum deſerant. Poterunt tamen Sacerdotes, ſive Choriſtæ in ſuis Monaſteriis neceſſarios conſcientiæ ad ſe gubernandum, caſus, & Sacræ Scripturæ interpretationem adiſcere. Quorũ unus à laboribꝰ liber, ſtudio vacabit, ut quotidie per dimidiũ ſaltem horæ ſpatium, Religioſos omnes de præceptis Domini, & ad ſalutis animæ, virtutiſq; progreſſum, & perfectionem, neceſſaria ex Sacra Scriptura cõſcientiæ inſtructione, poſsit (ut neceſſario debebit) edocere, necnon feſtivis diebꝰ pro Prælati arbitrio currencia Evangelia loca in ſuis Eccleſiis, & nõ extra declarare. Ne tamen advenientium ad Monaſterium fidelium neceſsitati, vel devotioni charitatem, & conſolationem, denegemus, unum tantũ in quovis Monaſterio, qui ſecularium cõfeſsiones audiat, permittimus.

cet, vel Prælatus, vel alius de ipſius mandato. Tempore D. Baſilij unus Monachus in quolibet Monaſterio deputabatur, qui poſſet reſpõdere dubijs cõſciẽtia advenientiũ Reg. *Fuſ. c.* 45. *Epiſt.* 1. *ad Greg. Theo. ibi ſit igitur locus, &c. ab omni hominum cõmertio liber.*

De ſitu, & confundatione Monaſteriorum. Cap. VIII.

MAndamus quoque quod Monaſteria nõ propriùs ab Oppidis, quã per duo milliaria, neq; cum minori, quam vigintiquatuor Monachorum numero denuo fundentur, & quod in uno-

Conſtit. Monaſticarum c. 8 *aliàs* 9. *&* 19. *aliàs* 20 *&* 21. *Quilibet Abbas poterat novitios recipere de conſilio tamen ſuorũ Monachorũ reg. breu.* 112.

unoquoq; perpetua ſit filiatio, neq; ex uno ad aliud Monaſterium Monachi mutari poſsint, niſi ad prælaturas, ſeu novas fũdationes, vel ſi fortè alicuius delictum, & ſubſequens ſcandalum, aut diuturna, & gravis, dũmodo dolus non ſubſit, infirmitas aliud poſtulaverit.

De receptione Novitiorum. Cap. IX.

Ideo Sũmus Pôt. bas adhibet cautelas, ne paulatim plures ſacris ordinentur, & ex Regula D. Baſilij in regulã S. Benedicti, vel S. Franciſci deveniatur, vult enim unumquemq; in ſua vocatione, ut Eccleſia circum amicta varietate, pulchritudo reſplendeat, & conſervetur.

POterit unuſquiſq; Abbas de conſenſu ſui Capituli Novitios, ſervata Conc. Trid. & aliarum Apoſtolicarum ſanctionum forma, ad habitum, & profeſsionẽ admittere: ita tamen, ut in eorũ receptione declaretur, quiſnã in Choriſtam, vel in laicum Monachum recipiatur. Si quis aũt in laicum receptus, ſive profeſſus; poſtea, vel ex Superioris licentia, vel aliàs quomodolibet, ſacris initietur, tàm ipſe ordinatus, quàm Superior, qui talem licentiam dederit, perpetuã ab ordinibus ſuſpenſionem, & vocis activæ, & paſsivæ privationem, nõ aliter quàm per Sedem Apoſtolicam diſpenſandi, ipſo facto incurrant, alijs pœnis arbitrio Superiorum infligẽdis. Volumus tamen, quod Monachi Laici, qui viginti-quinq; ætatis, & quartũ profeſsionis annum adimpleverint, eandem vocem activam habeãt, ac ſi in ſacris fuiſſent ordinati; Paſsivam quoq; in his omnibus officiis, ac muneribus, quibus ſpiritualis iuriſdictio neceſſario (velut Abbatum, Priorum, Novitiorũ Magiſtri, & ſimilium) annexa non eſt. In Diffinitores verò, ſive Cõſiliarios ſemper dimidia pars ex laicis, reliqui ex Sacerdotibus eligantur. Capitula autem, tàm Provincialia (in quibus ad minus viginti Monachi cõgregari debent, non quidem per antiquitatem, ſed per aliorũ ſuffragia eligendi) quàm Conventualia taliter celebrentur, ut sẽper maior pars, vel ſaltem æqualis ſuffragium ferentiũ, ſit ex Laicis, & aliter factũ nullius ſit momẽti. Circa locum autem, & alias præcedentias; Volumus Sacerdotes omnibus præferri, inter Laicos verò, & Choriſtas etiam

Alludit ad Bu[llam] Greg. XI[...] ubi per antiq[ui]tatem ſuppleb[a]tur, quam con[...]git.

Dia-

Diaconos extra Chorū, & alia cultus divini miniſteria, nulla ſit differētia, ſed unuſquiſq; ſecundum ſuæ profeſsionis antiquitatem præferatur.

De Conſtitutionibus faciendis, & approbandis. Cap. X.

Reformati poſſunt per ſe ſolos Cōſtitutiones cōdere, & exequi.

CONcedimus etiā prędictis Monachis Reformatis, ut ad præſentiū exequutionē, & declarationē, necnon ad D. Baſilii Regulæ obſervantiā, Conſtitutiones cōcernētes, & alias quaſcunq; ad commodiorē, & fęliciorem ipſorum, in virtute, & Religione progreſsū conſtituere, mutare, & innovare, ac declarare liberè, & licitè poſsint, dū modo præſētibus, vel reliquo D. Baſilii inſtituto, ſeu Regulæ, ſacro Conc. Tri. ſeu Apoſtolicis aliis ſanctionibus, cōtraria nō ſint, eaſdēq; executioni ſtatim mādare, ità tamē, ut illas ſaltem intra quinquennium, à Sede Apoſtolica faciant cōfirmari.

[Re]gulam S. Baſilii Motu proprio interpræta[tur], cōſtituit, modificat, & diſpenſat.

Quas Conſtitutiones Regulas, & ſtatuta, ſeu Reformationem, & Regulæ 6. Baſilii innovationem, interpretationem, & diſpenſationem Motu proprio, & ad nullius petitionis inſtantiam, ſed ex certa noſtra ſcientia, & de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, tenore præſentium cōfirmamus, ſtatuimus, & ordinamus, ac omnes, & ſingulos, tā iuris, quam facti defectus, ſi qui deſuper quomodo libet intervenerunt: in illis ſupplemus; deſiderantesq; illas, ſic practicari, recipi, & introduci, omnibus, & ſingulis dicti Ordinis Monachis, ſeu aliis quibuſcunq; perſonis Eccleſiaſticis, ſeu ſecularibus, quacunq; dignitate fulgentibus, ſub excommunicationis pæna, prohibemus, ne illarum introductionem, ſeu dictæ Roformationis augmentationem, & propagationem, directè, vel indirectè, prohibere, retardare, ſeu quoſcunq; modo impedire, vel Monachos, ſeu Monachum aliquem volentem illam acceptare, diſſuadere, audeant, vel præſumant.

Excōmunicationis pęna contra impedientes, retardātes, ſeu diſſuadentes Reformationem.

Quapropter Venerabili Fratri noſtro Sācto Epiſcopo Giēnen. (eoq; deficiente dilecto filio noſtro,

Executio cōmittitur Sācto Epiſcopo Giennen.

noſtro, & Apoſtolicæ Sedis in Regnis Hiſp. Nuncio) per præſentes mandamus quatenus ipſe infra duos mēſes à die præſentationis harum literarum computandos, dictã Reformationem in omnibus dictæ Provinciæ Monaſteriis, faciat publicari, atq; illos Monachos, qui illam acceptare voluerint, ad illa duo Monaſteria recipi, & reduci, ſi qui aũt in illis inveniantur, quibus Reformatio minus placeat, ad alia non reformata tranſire. Deinde Capitulum Provinciale Monachorũ Reformatorũ in Monaſterio S. Baſilii Eremi del Tardon, celebrari in quo ipſe per ſe, vel ſi negotiis præpeditus fuerit, per alium probũ, & Religioſum virum præſideat, & viſitatorem Provincialẽ, Diffinitores, Monaſteriorum Abbates, & reliquos dictæ Cõgregationis Reformatæ officiales, ex ipſis, & per ipſos Reformatos, liberè, & ſine ulla perſonarũ reſtrictione, eligi faciat, necnon de omnibus aliis ad fœlicẽ Reformationis progreſſum tractari.

deltardon [illegible] cantoriy [illegible] guillos

Corrigit Bullam Greg. XIII. ubi Abbates non in Provinciali, ſed in Conventuali Capitulo eligebãtur.

Finito primo Ca

Quo primo dictæ Congregationibus reformatæ Capitulo finito, omnẽ eiuſdem Epiſcopi, ſeu Nuncii poteſtatem, iuriſdictionem, ſeu ſuperintẽdentiam circa dictos reformatos; volumus expirare, eoſdemq; Abbati dicti Ordinis Generali taliter ſubiacere, ut ipſe per ſe, non verò per aliũ, niſi forte ex eàdem Congregatione reformata Monachum, poſsit illos tàm in capite, quàm in membris viſitare, corrigere, & emendare, nõ verò in aliquo cõtra ſupradictam Reformationẽm, ſeu Conſtitutiones ab ipſis faciendas, & à Sede Apoſtolica approbãdas, in communi, vel cum aliquo particulari diſpenſare, vel quidquam aliud mutare, ſeu innovare; neque Monachos reformatos à ſuis Monaſteriis ad alia, quacunq; de cauſa, auferre, ſeu alios ab ipſis etiam ad breve tempus, recipi facere, vel aliud quidquam ordinare, ſeu ſtatuere, in quo ipſos poſsit perturbare, ſeu quomodolibet inquietare. Poteruntq; dicti Monachi reformati procuratorem ad Romanam Curiam eligere, & ibi-

[illegible]pirat ex[illegible]oris poteſtas.

Abbatis Generalis poteſtas circa Reformatos, limitatur.

Reformati p[...] ſunt habere ſ[...] ſpecialem pro[...]

ibi-

[illegible] novitii [illegible] tes reformari [illegible] linquuntur in ſuo [illegible] tinctis Superiori [illegible] tur augmentari.

ibidem pro dictæ Congre[illegible] [illegible] tra[illegible] diſſuadi[illegible] voluerint [illegible] bere. Alios autem in Hi[illegible] [illegible] exiſtentes Mona-chos, qui dictam Refor-mationem acceptare, & [illegible] ad dicta Monaſteria [illegible] tranſire voluerint, per-mittimus iuxta illorum arbitrium vivendi [illegible] dum [illegible] aliis eorum Mo-naſteriis cum ſuis diſtin-ctis Superioribus perma-nere, quos tamen ulte-rius creſcere [illegible] aliquos Novitios, aut nova loca, recipere prohibemus. De-cernentes irritum, & ina-ne, ſi ſecus ab ipſis fuerit attentatum. Solummo-doq; dicta duo Monaſte-ria [illegible] & Vallis de Galleg[illegible], cũ aliis ab eorum Monachis re-formatis denuo iuxta præ-ſentem Reformationem fundandis, volumus No-vitios recipere, [illegible] [illegible] rantibus quibuſvis iuris communis impedimen-tis, vel inhabilitatibus, necnon Cõſtitutionibus, & ordinationibus Apoſ-tolicis, ac Ordinis, & Pro vinciæ prædictorũ, etiã iuramento, confirmatio-ne Apoſtolica, vel qua-vis firmitate alia robo-

[illegible] ſunt Novitios, & nova loca reci-pere.

[illegible] tis, & omnia [illegible] privilegiis [illegible] quoque, indultis, & literis Apoſtolicis [illegible] Ordi-[illegible] eiuſq; Abbati Gene-rali, necnon dictæ Provin-ciæ, eiuſq; Superioribus, & Monachis, ſub quibuſ-cunq; tenoribus, & for-mis, [illegible] clauſulis, & de-cretis in contrarium præ-miſſorũ quomodolibet conceſsis, confirmatis, & approbatis. Quibus om-nibus, & ſingulis, eorum tenores præſentibus pro expreſsis habentes, hac vice dumtaxat ſpeciali-ter, & expreſſe deroga-mus, cæteriſq; contrariis quibuſcunque. Volumus autem, ut præſentiũ tran-ſumptis etiam impreſsis manu alicuius Notarii publici ſubſcriptis, & Si-gillo alicuius perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ, munitis, eadẽ fides habeatur, quæ præ-ſentibus ipſis haberetur ſi forent exhibitæ, vel oſ-tẽſæ. Datum Tuſculi ſub Annulo Piſcatoris, die vi-geſimatertia Septẽbris, Milleſimo ſexcenteſimo tertio, Pontificatus noſ-tri Anno duodecimo.

1603

M. Veſtrius
Barbarinus.

Concdo. Al ynan Jon. papa. dictor [illegible]
nrj depa [illegible] ex
del tan dicho U Valli quilos. E yo P.o de navarr
clerigo pres biterd notario pu.co por au
ridad app.ca y del archivo de curia Roman
aprovado [illegible] los m. dinarios [illegible]
destanilla [illegible] que [illegible]
Si efe traslado [illegible] el original concuerda
cuerda que [illegible] del conb
del tardon el qual baselladdo con el sello de
P.do frai Bern.do de figueroa prior del conven
S.or S. domingo de fary.o que persona consti de
digni dad eclesiastica. de que doi fee y fir
Signo acostumbrado en quince de [illegible] de
y seis y Veinte [illegible]

En tes[illegible] de [illegible] dad

[illegible] P.o de navarre